

[Forsvarsministeren.]

rence, kan jeg ikke finde noget ubetyggende i. Det ubetyggende i dette problem skal man efter min mening finde helt andre steder.

Fuglsang (DKP):

Jeg må foreløbig sige ministeren tak både for det, han sagde, og for så vidt også for det, han ikke sagde. Ministeren fremlagde sin bestemte opfattelse, nemlig at det er et spørgsmål om den nødvendige balance med hensyn til konventionelle våben mellem Warszawapagtlandene og NATO-landene. Men det, som fremgår af referatet, er, at Haigs tale indeholdt en henstilling til andre NATO-lande og i det konkrete eksempel specielt til Danmark om, hvor nødvendigt det var, at vi styrkede os, og det er rigtigt, at der her var tale om konventionelle våben. I modsat fald, hedder det i telegrammet, vil det i en krigssituation blive nødvendigt at gribe til strategiske kampmidler som raketter og atomvåben hurtigere, end det er ønskeligt. Det ligger jo fuldkommen på linje med det, som bladet Stern oplyser, nemlig at der findes en sådan hemmelig atomhåndbog, som ganske vist ingen af USAs forbundsfæller kender, og som selvfølgelig ministeren heller ikke kan kende, da den kun ligger i amerikanernes hænder. Det er ikke ukendt for NATOs strategi overhovedet i tilfælde af en krig at lægge så at sige en dødszone ned igennem Europa, en zone, som altså efter den tale her også skal omfatte vores land.

Ville det i hvert tilfælde ikke være rigtigt at få undersøgt, hvad Haig i virkeligheden har sagt? Jeg må opfatte det som trusler, opfatte det som en henstilling om at bringe vores rustning op i den højde, man ønsker fra den side, ellers kan Danmark risikere dit og dat. Ville det ikke være rigtigt at få undersøgt, hvad der i virkeligheden ligger deri, så man ikke står med mere eller mindre løse opfattelser?

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Hr. Fuglsang gør mine militære kundskaber meget mere ære, end det er rigtigt. Det er ikke min opfattelse, jeg har givet udtryk for her i dag med hensyn til vurderingen af forholdet mellem de konventionelle styrker i NATO og Warszawapagten; det er ganske enkelt det, som NATO-landene har været enige om i adskillige år, og den problematik, som er fremført, er også en problematik, vi kender særdeles godt.

Der er ingen grund til at prøve på at få nogen til at tro, at der skulle være tale om et

særligt skræmmebillede, heller ikke over for landet Danmark. NATO-myndighederne har igennem flere år ønsket, at der skulle være større lighed på det punkt, der hedder de konventionelle styrker inden for de to pagter. Ved den lejlighed, der her er tale om, har general Haig sagt ganske utvetydigt – og vi behøver ikke undersøge den sag nærmere, for jeg står med telegrammet foran mig – at der lægges overordentlig vægt på i Warszawapagts lande at få øgede styrker, i hvert fald når det drejer sig om en bedre udrustning. Det beløb, der anvendes, er af en meget stor størrelsesorden, så meget som 11–15 pct. NATO har af sine lande ønsket 5 pct. Så siger han: »I denne forbindelse er det, jeg gør opmærksom på, at hvis forskellen bliver større og større, så kan det placere Vesten over for, ja, nærmest tvinge Vesten til, at lægge større vægt på vor tillid til anvendelse af nukleare våben med alle de uønskelige aspekter, der er i en sådan sag«. Jeg tror, det er sagt meget afbalanceret og tydeligt.

Ninn-Hansen (KF):

Forsvarsministerens svar og redegørelse for situationen imellem NATO og Warszawapagtlandene fandt jeg var yderst rigtige og saglige. Jeg opfattede forsvarsministeren på den måde, og jeg beder om at blive rettet, hvis jeg har misforstået det, at forsvarsministeren stærkt advarer imod at forrykke balancen med hensyn til konventionelle våben imellem Warszawapagtlandene og NATO. Dette betyder jo på et tidspunkt, hvor der foregår en oprustning i Warszawapagten, at vi ikke kan sænke styrken af de forsvarskræfter, vi har i konventionelle våben, medmindre vi vil risikere, at en atomkrig i givet fald rykker nærmere.

Jeg tror, det kun er hr. Fuglsang, der kan have den opfattelse, at det er USA, der er bestemmende for atomstrategien. Jeg tror, alle andre er fuldstændig klar over, at Danmark og andre NATO-lande er medbestemmende over atomstrategien. Derfor kan forsvarsministeren med vægt sige, at atomtærsklen sænkes, at faren for atomkrig rykker nærmere, hvis vi hindrer en balance på konventionelle våben imellem Warszawapagten og NATO. Sådan har jeg forstået forsvarsministerens advarsel til os selv og til andre vestlige lande, og jeg takker for det.

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Jeg har forstået indlægget som et supplerende spørgsmål.